

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, zastúpeného JUDr. D., proti žalovanému v I. rade **JUDr. J. správcovi konkurznej podstaty úpadcu C.** žalovanému v II. rade **JUDr. A. správcovi konkurznej podstaty úpadcu C.**, zastúpenému JUDr. J. žalovanému v III. rade **A., správcovi konkurznej podstaty úpadcu C.**, žalovanému vo IV. rade **S.** zastúpenému JUDr. V. o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovaného vo IV. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 76 Cbi 268/99-437 zo dňa 16. januára 2007, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením č. k. 76 Cbi 268/99-437 zo dňa 16. januára 2007 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému v II. rade trovy konania vo výške 3808 Sk a žalovanému vo IV. rade trovy konania vo výške 6586,50 Sk. Žalovanému v II. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 1500 Sk.

V odôvodnení uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 25. októbra 2005 č. k. 7 Obo 366/2004-431 na odvolanie žalobcu a žalovaného v IV. rade zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. júla 2004 č. k. 76 Cbi 268/99-396 v napadnutej časti výroku o trovách konania voči žalovaným v II. a IV. rade a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že ak súd v odôvodnení rozsudku o náhrade trov konania neuvedie, akým spôsobom dospel k vyčíslenej náhrade trov konania, je takýto výrok rozhodnutia nepreskúmateľný. Súd prvého stupňa po oboznámení sa s podaniami

žalobcu a žalovaného vo IV. rade dospel k záveru, že v prejednávanej veci pri vyčíslení trov právneho zastúpenia pri určení výšky tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je potrebné vychádzať z ustanovení § 13 ods. 6 vyhl. č. 240/1990 Zb. a § 13 ods. 6 vyhl. č. 163/2002 Z.z.

Právny zástupca žalovaného vo IV. rade vychádzal pri vyčíslení trov právneho zastúpenia pri určení sadzby tarifnej odmeny z ustanovenia § 13 ods. 1 vyhl. č. 163/2002 Z.z., teda, že pre určenie sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci je určujúca hodnota veci, práva alebo výšky plnenia. Hodnota žalobcom požadovaných nehnuteľností bola určená znaleckým posudkom na sumu 52 507 391 Sk.

Predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným v II. a IV. rade bolo určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa § 15 a 1 § 6 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Keďže ustanovenie § 13 ods. 7 vyhl. č. 163/2002 Z.z. tento druh žalôb nezahŕňa, nemožno pri vyčíslení trov právneho zastúpenia postupovať podľa tohto ustanovenia, ale je potrebné aplikovať ustanovenia § 13 ods. 6 v spojení s § 1 ods. 3 vyhl. č. 163/2002 Z.z. Za úkony, vykonané za účinnosti vyhl. č. 240/1990 Zb. patrí odmena vo výške uvedenej v ustanovení § 13 ods. 6 tejto vyhlášky. Treba tiež poukázať na skutočnosť, že aj pri vyrubení súdneho poplatku podľa zákona č. 71/1992 Zb. účinného v čase podania žaloby sa pri podaní žaloby podľa § 15 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní vychádzalo z položky č. 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorá stanovovala výšku súdneho poplatku v prípade, ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi a na ktorú odkazovala poznámka k položke č. 4 Sadzobníka súdnych poplatkov.

Vzhľadom na to vychádzal súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a pri ich vyčíslení z ustanovenia § 13 ods. 6, § 16 vyhl. č. 240/1990 Zb. a z ustanovenia § 13 ods. 6 v spojení s § 1 ods. 3, § 16 a § 19 ods. 3 vyhl. č. 163/2002 Z.z. Posudzoval tiež účelnosť jednotlivých úkonov právnej služby, za ktoré bola požadovaná odmena. Žalovanému v II. rade preto priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3808 Sk a žalovanému vo IV. rade vo výške 6586,50 Sk.

Proti výroku uznesenia, ktorým mu bola priznaná náhrada trov konania vo výške 6586,50 Sk, podal odvolanie žalovaný vo IV. rade.

Uviedol, že predmetné uznesenie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je potrebné vychádzať z hodnoty nehnuteľností, ktorá bola stanovená znaleckým posudkom č. 2/0, vypracovaným znalcom Ing. J. vo výške 52 507 391 Sk. Súd z uvedeného znaleckého posudku pôvodne vychádzal.

Navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania voči žalovanému vo IV. rade zmenil tak, že žalobcovi uloží povinnosť zaplatiť mu trovy konania v celkovej výške 868 078 Sk za úkony právnej služby, ktoré v odvolaní špecifikuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. zistil, že odvolanie žalovaného vo IV. rade nie je dôvodné.

Napadnutou časťou uznesenia súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému vo IV. rade trovy konania vo výške 6586,50 Sk, ktoré predstavovali odmenu jeho právneho zástupcu za poskytnuté úkony právnej služby. Predmetom konania bolo určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa § 15 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

Výšku odmeny právneho zástupcu žalovaného vo IV. rade súd prvého stupňa posudzoval podľa § 13 ods. 6 vyhl. č. 240/1990 Zb. a vyhl. č. 163/2002 Z.z., v zmysle ktorých ak nemožno hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len z nepomernými ťažkosťami, sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu, stanovenú uvedenými vyhláškami.

Odvolací súd nepovažoval za správnu výšku tarifnej odmeny, požadovanú žalovaným vo IV. rade za jeden úkon právnej služby. Konanie o neúčinnosti právneho úkonu je z hľadiska určenia výšky súdneho poplatku zo žaloby určovacím sporom s jednotnou výškou súdneho poplatku bez ohľadu na hodnotu predmetu

právneho úkonu. Keďže aj pri určení výšky tarifnej odmeny je potrebné vychádzať z rovnakého princípu, žalovanému vo IV. rade patrí náhrada trov konania ako v určovacom spore s neoceniteľnou hodnotou veci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti voči žalovanému vo IV. rade ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže žalobca si trovy odvolacieho konania neuplatnil, neboli mu priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 26. marca 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu